

Unfallflucht

Nach **deutschem Recht** ist das „Unerlaubte Entfernen vom Unfallort“ gemäß § 142 dStGB mit Strafe bedroht. Strafbar ist sowohl das Entfernen vom Unfallort trotz Anwesenheit feststellungsbereiter Personen (§ 142 Abs. 1 Nr. 1 dStGB) als auch das Entfernen vor Ablauf einer angemessenen Wartefrist (§ 142 Abs. 1 Nr. 2 dStGB). Zudem droht eine Strafbarkeit bei Entfernung nach Ablauf der Wartefrist sowie bei berechtigtem oder entschuldigtem Entfernen, sofern die Feststellungen nicht unverzüglich nachträglich ermöglicht werden (§ 142 Abs. 2 dStGB). Schutzgut der Vorschrift, die als Rechtsfolge Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder Geldstrafe vorsieht, ist nach h.M. allein die Feststellung und Sicherung zivilrechtlicher Ansprüche infolge eines Verkehrsunfalls. Rechtspolitisch sieht sich die Regelung regelmäßig erheblicher Kritik ausgesetzt, da vergleichbare strafbewehrte Pflichten für deliktische Schädigungen außerhalb des Straßenverkehrs nicht bestehen. Rechtspraktisch ist die Vorschrift mit jährlich etwa 250.000 Ermittlungsverfahren von großer Bedeutung. Im **georgischen Recht** ist das Verlassen des Unfallortes nicht als eigenständige Straftat definiert, so dass sich diesbezüglich auch keine entsprechende Regelung im gStGB findet. Die Tat ist jedoch als Ordnungswidrigkeit in Art. 123 des gOWiG normiert. Aufgrund des Charakters als Ordnungswidrigkeit kann auf das unerlaubte Verlassen des Unfallortes nur mit der Sanktion der Geldbuße reagiert werden. Allerdings liegt die Straftat des Im-Stich-Lassens (Art. 128 gStGB) vor, wenn der Unfallverursacher das lebensgefährlich verletzte Opfer in hilfloser Lage zurücklässt, obwohl ihm die Hilfeleistung möglich war. Dabei reicht der Strafrahmen von Geldstrafe über Besserungs- oder gemeinnützige Arbeit bis hin zu maximal zwei Jahren Freiheitsstrafe. Während die Unfallflucht nach deutschem Recht mit Strafe bedroht ist, sieht das georgische Recht insoweit nur eine Ordnungswidrigkeit vor. Von Kritikern der Strafbewehrung der Unfallflucht nach § 142 dStGB wird eine Herabstufung zur Ordnungswidrigkeit auch in Deutschland befürwortet. Wird ein lebensgefährlich verletztes Opfer in hilfloser Lage zurückgelassen, ist dies in Georgien aber nach Art. 128 gStGB (Im-Stich-Lassen) und in Deutschland nach § 221 dStGB (Aussetzung) strafbar. (Abe/Tbe)

შემთხვევის ადგილის მიტოვება

გერმანიის კანონმდებლობის თანახმად, „შემთხვევის ადგილის უკანონო მიტოვება“ ისჯება გსსკ-ის 142-ე პარაგრაფით. დასჯადია როგორც შემთხვევის ადგილის მიტოვება იმ პირის ადგილზე ყოფნის მიუხედავად, ვისაც აქვს მზაობა დააფიქსიროს ვითარების დეტალები (გსსკ-ის 142-ე პარაგრაფის 1-ელი ნაწილის 1-ელი ნომერი), ასევე ადგილის მიტოვება ლოდინის გონივრული ვადის გასვლამდე (გსსკ-ის 142-ე პარაგრაფის 1-ელი ნაწილის მე-2 ნომერი). გარდა ამისა, დასჯადია შემთხვევის ადგილის მიტოვება ლოდინის გონივრული ვადის გასვლის შემდეგაც, თუ მიტოვების შემდგომ შემთხვევასთან დაკავშირებული დეტალების დაუყოვნებელი შეტყობინება არ მოხდება,

მიუხედავად იმისა არის თუ არა ეს დატოვება ნებადართული ან საპატიებელი გარემოებით გამართლებული (გსსკ-ის 142-ე პარაგრაფის მე-2 ნაწილი). გაბატონებული შეხედულების მიხედვით, აღნიშნული ნორმის დაცვის საგანი, რომელიც ითვალისწინებს სამ წლამდე თავისუფლების აღკვეთას ან ჯარიმას, არის სატრანსპორტო შემთხვევის შედეგად წარმოშობილი სამოქალაქო მოთხოვნის უფლების დადგენის და უზრუნველყოფის გარანტია. სამართლის პოლიტიკის კუთხით, აღნიშნული ნორმა სისტემატური კრიტიკის ობიექტია, რადგან მსგავსი ვალდებულებები საგზაო მოძრაობის გარეთ მდგომი დელიქტური ზიანისთვის არ არსებობს. სამართლებრივი პრაქტიკის კუთხით, წელიწადში დაახლოებით 250.000 საგამომიებო შემთხვევის გათვალისწინებით, განსახილველ ნორმას ერთობ დიდი მნიშვნელობა აქვს. ავტო-საგზაო შემთხვევის ადგილის მიტოვება, როგორც დამოუკიდებელი დანაშაული, **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში** არ გვხვდება. საქართველოს კანონმდებლობაში იგი წარმოდგენილია როგორც ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა, საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 123-ე მუხლში, რისთვისაც გათვალისწინებულია მხოლოდ ფულადი ჯარიმა. იმ შემთხვევაში, თუ ავტო-საგზაო შემთხვევის შედეგად დაზიანდება მესამე პირის ჯანმრთელობა და მას სამედიცინო დახმარება ესაჭიროება, ხოლო ავარიაზე პასუხისმგებელი პირი დაზარალებულს დაუხმარებლად მიატოვებს, როცა მას დახმარება შეეძლო, მაშინ სახეზე უკვე გვექნება სისხლისამართლებრივად დასჯადი ქმედება, ე.ი. განსაცდელში მიტოვება (სსსკ-ის 128-ე მუხლი) რომლისთვისაც გათვალისწინებულია ალტერნატიული სანქციები, კერძოდ, გამასწორებელი სამუშაო, საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა ან თავისუფლების აღკვეთა ორი წლის ვადით. მაშინ, როცა გერმანიის კანონმდებლობით შემთხვევის ადგილის მიტოვება სისხლისამართლებრივად დასჯადი ქმედებაა, ქართული კანონმდებლობა ამ მხრივ მხოლოდ ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევას ითვალისწინებს. გსსკ-ის 142-ე პარაგრაფის კრიტიკოსები მხარს უჭერენ მოსაზრებას, რომ გერმანიის კანონმდებლობის მიხედვითაც შემთხვევის ადგილის მიტოვება ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევად შემსუბუქდეს. თუ სიცოცხლისთვის სახიფათო მგომარეობაში მყოფი დაზარალებულის მიტოვება მოხდება, ეს ისჯება სსსკ-ის 128-ე მუხლით, როგორც განსაცდელში მიტოვება, და გსსკ-ის 221-ე პარაგრაფის შესაბამისად როგორც მიტოვება (სადაც მოაზრებულია, როგორც სისცოცხლისათვის საშიშ მდგომარეობაში ჩაყენება, ისე განსაცდელში მიტოვება იმის მიერ, ვისაც ვვალეობდა მიტოვებულზე ზრუნვა). (Abe/Tbe)